

г. Искраванце.

То ет промисъ войскарь и семействъ десетихъ соудитъ
на недоброу, како са научилъ самца да поводитъ и
да пише баирини си явкы. Когато не има нѣ-
кой на уму да са учи, не му треба нито училище,
нито стая, нито издръженіе. Войничкии одръма
супрамо вѣкъто стои, одръма франката имъ вѣкъ-
то славица нѣдеа селесе одръма вѣтермаца.
Не имаетъ пера да са купи свѣтъ или свѣло.
Видно време кетма въ кетно до откыне-то,
и бичуваніето на огънь имъ стигане; но
немогатъ да прибири тамо другъ видъ, одръма
когато имъ баирине редъ-то.

Да да са купи пера да пише или кини
припуудаватъ са да са пише само немо огъ
срѣнатъ си, како и да бѣахъ маденъ. Не бѣ-
вае спокоенъ нито въ едни минуть, нитъ-
баше да прогитане или да пише смурду
войскароути, които мѣдеа, свѣдеа, свѣ-
тѣа са и които, кога са бѣа работъ, нито
смириватъ нѣр погиватъ. Не двѣне оамъ
ва ботка-тъ, како то да бѣа, да да купи кини
и, пера и мастило; нитъ това бѣа бачеа.